

Dosarul nr. 2rh-52/23
2-13058438-01-2rh-04092023

Prima instanță: Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău (jud. G. Gorun)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. E. Clim, Iu. Cotruță, N. Vascan)
Instanța de recurs: Curtea Supremă de Justiție (jud. S. Filincova, G. Stratulat, Iu. Bejenaru)

ÎNCHEIERE

17 ianuarie 2024

mun. Chișinău

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

Completul de judecată, în componența:

Președinte, judecător

Judecători

Oxana Parfeni

Diana Stănilă

Aliona Donos

examinând cererea de revizuire depusă de Ion Mazur și Svetlana Mazur,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Ion Mazur și
Svetlana Mazur împotriva Procuraturii Generale a Republicii Moldova și
Întreprinderii Mixte „Orange Moldova” Societate pe Acțiuni cu privire la protecția
drepturilor consumatorilor,
împotriva încheierii din 30 octombrie 2013 a Curții de Supreme de Justiție,

c o n s t a t ă:

La 23 iulie 2012, Ion Mazur și Svetlana Mazur au depus cerere de chemare în judecată împotriva Procuraturii Generale a Republicii Moldova și Î.M. „Orange Moldova” S.A., solicitând recunoașterea în calitate de consumatori ai serviciilor de telefonie mobilă prestate de Î.M. „Orange Moldova” S.A., cu utilizarea numerelor xxxxx și xxxxx, obligarea de a le transmite spre utilizare numerele de telefonie mobilă respective, declararea nulității contractului nr. 019531 din 03 mai 2005 și a acordului adițional încheiat între Î.M. „Orange Moldova” S.A. („Voxtel” S.A.) și Procuratura Generală a Republicii Moldova în partea ce ține de contractarea numerelor xxxxx și xxxxx de către Procuratura Generală a Republicii Moldova, obligarea încheierii contractului de prestare a telefoniei mobile de către Î.M. „Orange Moldova” S.A cu ei pentru numerele xxxxx și xxxxx, încasarea, în mod solidar, a prejudiciului moral, în mărime de câte 100 000 de lei pentru fiecare, pentru interceptarea ilegală a convorbirilor telefonice, ridicarea și păstrarea ilegală a descifrărilor convorbirilor telefonice, încasarea, în mod solidar, a prejudiciului moral pentru încălcarea dreptului consumatorului în mărime de câte 100 000 de lei pentru fiecare, încasarea, în mod solidar, a penalității, în mărime de 10 % din prețul serviciului pentru fiecare oră de neprestare a serviciului, 848,3 lei, începând cu data de 04 mai 2012, până la momentul acordării posibilității folosirii serviciilor de telefonie mobilă prin intermediul numerelor xxxxx și xxxxx.

Prin hotărârea din 14 decembrie 2012 a Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău, s-a respins, ca neîntemeiată, cererea de chemare în judecată depusă de Ion Mazur și Svetlana Mazur împotriva Procuraturii Generale a Republicii Moldova și Î.M. „Orange Moldova” S.A. cu privire la recunoașterea în calitate de consumatori ai serviciilor de telefonie mobilă, prestate de Î.M. „Orange Moldova” S.A., cu utilizarea numerelor xxxxx și xxxxx, obligarea de a transmite spre utilizare numerele de telefonie mobilă respective, declararea nulității contractului nr. 019531 din 03 mai 2005 și a acordului adițional încheiat între Î.M. „Orange Moldova” S.A. și Procuratura Generală a Republicii Moldova în privința numerelor xxxxx și xxxxx, cu obligarea încheierii contractului de prestare a telefoniei mobile de către Î.M. „Orange Moldova” S.A cu reclamanții pentru numerele xxxxx și xxxxx, încasarea, în mod solidar, de la pârâți a prejudiciului moral, în mărime a câte 100 000 de lei, pentru interceptarea ilegală a convorbirilor telefonice, ridicarea și păstrarea ilegală a descifrărilor convorbirilor telefonice, încasarea, în mod solidar, de la pârâți a prejudiciului moral pentru încălcarea dreptului consumatorului în mărime a câte 100 000 de lei pentru fiecare, încasarea, în mod solidar, a penalității, în mărime de 848,3 lei, pentru o oră, începând cu data de 04 mai 2012, până la momentul acordării posibilității folosirii serviciilor de telefonie mobilă prin intermediul numerelor xxxxx și xxxxx. S-a încasat, în mod solidar, de la Ion Mazur și Svetlana Mazur taxa de stat în folosul statului în mărime de 540 de lei.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, Ion Mazur și Svetlana Mazur au contestat-o cu apel.

Prin decizia din 22 mai 2013 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Ion Mazur și Svetlana Mazur și s-a menținut hotărârea Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău.

Prin încheierea din 30 octombrie 2013 a Curții Supreme de Justiție, recursul declarat de către Ion Mazur și Svetlana Mazur, s-a considerat inadmisibil.

La 31 iulie 2023, Ion Mazur și Svetlana Mazur au depus, în temeiul art.449 lit.h) din Codul de procedură civilă, cerere de revizuire împotriva încheierii din 30 octombrie 2013 a Curții Supreme de Justiție, solicitând admiterea revizuirii, casarea încheierii.

În motivarea cererii de revizuire, revizuenții au invocat că, la data de 14 februarie 2023, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat că, a avut loc încălcarea art. 8 din Convenție, în legătură cu descifrarea convorbirilor telefonice. Totodată, a constatat că, în urma acestor încălcări a avut loc concedierea lui Ion Mazur din organele procuraturii.

Copia cererii de revizuire a fost expediată intimaților, prin scrisoarea datată cu 04 septembrie 2023 (f.d.147) și a fost recepționată la 07 septembrie 2023, conform avizelor de recepție (f.d.149-150).

La data de 26 septembrie 2023, prin intermediul poștei electronice (f.d.151), Procuratura Generală a Republicii Moldova a depus referință la cererea de revizuire, exprimând poziția că, încălcările constatate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului privind violarea art. 8 din Convenție, expuse în hotărârile naționale, pronunțate în respectivul litigiu cu privire la recunoașterea dreptului asupra numerelor de telefonie mobilă, contractate de Procuratura Generală a Republicii Moldova. Or, în fața Curții,

reclamanții au invocat inclusiv violarea art.1 din Protocolul 1 la Convenție, cerința fiind respinsă ca neîntemeiată, pct.10-11 din hotărâre.

Examinând cererea de revizuire în raport cu materialele dosarului, normele de drept, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a respinge ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de Ion Mazur și Svetlana Mazur împotriva încheierii din 30 octombrie 2013 a Curții Supreme de Justiție, din motivele ce succed.

În conformitate cu art. 452 alin. (1¹) din Codul de procedură civilă, dacă examinarea cererii de revizuire este de competența Curții Supreme de Justiție sau a instanței de apel, ședințele se desfășoară fără înștiințarea participanților la proces. Dacă instanța care examinează cererea de revizuire consideră necesară prezența participanților la proces, aceasta dispune înștiințarea lor.

Astfel, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție a decis examinarea cererii de revizuire fără înștiințarea participanților la proces, cu plasarea datei și orei ședinței pe pagina web a Curții Supreme de Justiție.

Mai mult, niciun participant nu a solicitat audierea publică a cauzei sale (a se vedea, mutatis mutandis, cauza Auza Vilho Eskelinen și alții vs Finlanda, hotărârea din 19 aprilie 2007, § 72 – 75, cauza Eriksson vs Suedia, hotărârea din 12 aprilie 2012, § 66, 72, cauza Pönkä vs Estonia, hotărârea din 08 noiembrie 2016, § 33 – 34).

Art. 446 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă statuează că, pot fi supuse revizuirii hotărârile, ordonanțele, încheierile și deciziile irevocabile ale tuturor instanțelor judecătorești, în condițiile prezentului capitol. Încheierile de încetare a procesului conform art.265 lit.c) și d), precum și cele prin care se respinge acțiunea ca fiind tardivă conform art.186¹ pot fi supuse revizuirii. Încheierile judecătorești care nu se referă la fondul cauzei, precum și deciziile emise în privința acestora nu se supun revizuirii. În aceste cazuri, încheierile de inadmisibilitate a revizuirii nu se supun niciunei căi de atac.

În conformitate cu prevederile art. 448 alin. (2) din Codul de procedură civilă, cererea de revizuire împotriva unei hotărâri care, fiind supusă căilor de atac, a fost menținută, modificată sau casată, emițându-se o nouă hotărâre, se soluționează de instanța care a menținut, a modificat hotărârea sau a emis o nouă hotărâre.

În conformitate cu art. 449 lit.h) din Codul de procedură civilă, revizuirea se declară în cazul în care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat, printr-o hotărâre, fie Guvernul Republicii Moldova a recunoscut, printr-o declarație, o încălcare a drepturilor sau libertăților fundamentale care poate fi remediată, cel puțin parțial, prin anularea hotărârii pronunțate de o instanță de judecată națională.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reiterează că, prin hotărârea din 14 decembrie 2012 a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău, s-a respins, ca neîntemeiată, cererea de chemare în judecată depusă de Ion Mazur și Svetlana Mazur împotriva Procuraturii Generale a Republicii Moldova și Î.M. „Orange Moldova” S.A. cu privire protecția drepturilor consumatorilor (f.d.42,44-49), menținută prin decizia din 22 mai 2013 a Curții de Apel Chișinău (f.d.73-83).

Drept urmare a declarării de către Ion Mazur și Svetlana Mazur a recursului împotriva deciziei instanței de apel, prin încheierea din 30 octombrie 2013 a Curții

Supreme de Justiție, în temeiul art. 433 lit.a), art.440 din Codul de procedură civilă, recursul a fost considerat inadmisibil (f.d.115-121).

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, revizuenții adresând cererea de revizuire Curții Supreme de Justiție, au solicitat admiterea revizuirii, casarea încheierii din 30 octombrie 2013 a Curții Supreme de Justiție (f.d.126).

Însă, conjunctura redată *supra* determină posibilitatea părților de a depune cerere de revizuire, la instanța de apel și anume Curtea de Apel Chișinău, conform competenței specificate la art. 448 alin. (2) din Codul de procedură civilă, care prevede expres că cererea de revizuire împotriva unei hotărâri care, fiind supusă căilor de atac, a fost menținută, modificată sau casată, emițându-se o nouă hotărâre, se soluționează de instanța care a menținut, a modificat hotărârea sau a emis o nouă hotărâre.

În virtutea art. 3 din Codul de procedură civilă, instanțele judecătorești aplică legile procedurale civile în vigoare la data judecării cauzei civile, efectuării actelor de procedură sau executării actelor instanței judecătorești (hotărâri, încheieri, decizii, ordonanțe), precum și a actelor unor alte autorități în cazurile prevăzute de lege. Noua lege procedurală nu duce la modificarea efectelor juridice deja produse ca rezultat al aplicării legii abrogate și nu le desființează. De la data intrării în vigoare a noii legi procedurale, efectele vechii legi încetează dacă noua lege nu prevede altfel. Legea procedurală civilă care impune obligații noi anulează sau reduce drepturile procedurale ale participanților la proces, limitează exercitarea unor drepturi ori stabilește sancțiuni procedurale noi sau suplimentare nu are putere retroactivă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în redacția în vigoare la data pronunțării încheierii instanței de recurs, a cărei revizuire se cere, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art.270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Deși, la data pronunțării încheierii din 30 octombrie 2013 a Curții Supreme de Justiție, a cărei revizuire se cere, art.448 alin. (3) din Codul de procedură civilă prevedea expres că, cererea de revizuire declarată în temeiurile prevăzute la art.449 lit.g) și h) se examinează în toate cazurile de Curtea Supremă de Justiție, în conformitate cu prevederile art.453, însă, în rezultatul modificărilor operate la art. 446, art.448 din Codul de procedură civilă, prin Legea pentru modificarea și completarea unor acte legislative nr. 17 din 05 aprilie 2018, încheierile judecătorești, care nu se referă la fondul cauzei, nu se supun revizuirii, fiind inclusiv abrogate prevederile art. 448 alin. (3, 4) din Codul de procedură civilă.

De altfel, prevederile art.448 alin. (4) din Codul de procedură civilă, conform cărora, cererile de revizuire împotriva deciziilor curților de apel în privința cărora Curtea Supremă de Justiție s-a pronunțat printr-o decizie asupra inadmisibilității se examinează de Curtea Supremă de Justiție, la fel, au fost excluse în rezultatul modificărilor operate de legiuitor.

Conform jurisprudenței constante a Curții Europene, îndepărtarea de la principiul securității juridice este justificată doar când este impusă de circumstanțe

cu caracter substanțial și convingător (a se vedea, mutatis mutandis, cauza Ryabykh vs Rusia, hotărârea din 24 iulie 2003, § 52; cauza Pravednaya vs Rusia, hotărârea din 18 noiembrie 2004, § 25; cauza Giuran vs România, hotărârea din 21 iunie 2011, § 30).

Competența instanțelor superioare de a casa și de modifica hotărâri judecătorești obligatorii și executorii ar trebui exercitată pentru corectarea erorilor judiciare. Această competență trebuie exercitată astfel încât să facă, atât cât este posibil, un echilibru echitabil între interesele unui individ și nevoia de a asigura eficiența sistemului judiciar (a se vedea, mutatis mutandis, cauza Nikitin vs Rusia, hotărârea din 20 iulie 2004, § 54-61; cauza SC „Textinc” SA vs România, hotărâre din 6 februarie 2018, § 24).

Pornind de la faptul că, prezenta cerere de revizuire, în temeiul art.449 lit.h) din Codul de procedură civilă, a fost depusă de către Ion Mazur și Svetlana Mazur la data de 31 iulie 2023 (f.d.126), ca urmare a adoptării hotărârii din 14 februarie 2023 de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului, precum și a fost depusă împotriva unei încheieri de inadmisibilitate a recursului, pronunțată la 30 octombrie 2013 de către Curtea Supremă de Justiție, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, modificările operate în legislația în vigoare a exclus competența Curții Supreme de Justiție la examinarea cererii de revizuire înaintate. Or, instanța competentă să examineze revizuirea dată este Curtea de Apel Chișinău.

În conformitate cu art. 453 alin. (1) din Codul de procedură civilă, după ce examinează cererea de revizuire, instanța emite unul din următoarele acte de dispoziție: a) încheierea de respingere a cererii de revizuire ca fiind inadmisibilă.

Deși, legislatorul nu a exemplificat împrejurările când o instanță de revizuire trebuie să pronunțe o încheiere de respingere a cererii de revizuire ca fiind inadmisibilă, practica judiciară constantă denotă că o cerere de revizuire poate fi declarată inadmisibilă, atunci când nu a fost depusă în termenele prevăzute la art. 450 din Codul de procedură civilă sau a fost declarată de persoanele care nu sunt în drept să declare revizuire, când nu sunt respectate condițiile de formă din art. 451 din Codul de procedură civilă sau în cazul în care revizuirea este depusă împotriva unui act ce nu se supune revizuirii.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că, legislatorul nu a prevăzut o împuternicire expresă a instanței de revizuire de control judiciar asupra încheierii de inadmisibilitate.

Din considerentele redate, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție respinge ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de Ion Mazur și Svetlana Mazur împotriva încheierii din 30 octombrie 2013 a Curții Supreme de Justiție.

În conformitate cu art. 269-270, 446, 453 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se respinge ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de Ion Mazur și Svetlana Mazur împotriva încheierii din 30 octombrie 2013 a Curții Supreme de Justiție, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Ion Mazur și Svetlana Mazur împotriva Procuraturii Generale a Republicii Moldova și

Întreprinderii Mixte „Orange Moldova” Societate pe Acțiuni cu privire la protecția drepturilor consumatorilor.

Încheierea nu se supune niciunei căi de atac.

Președinte, judecător

Oxana Parfeni

Judecători

Diana Stănilă

Aliona Donos